

ΕΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOY ZAN NTCPSEEN

Ο ΑΓΝΟΣ ΓΛΕΝΤΖΕΣ

ΝΑ βράδυ καθόμαστε όποι γύρω από τον δόκιμον κτώρα Λαζαλτή, τὸν μεγάλο χειρόβουργο, στην πατίνη ήσυχα την πάτη του και μὲ τὸ ἀγάθην
χαμόγελο του στὰ χειλή, μᾶς διηγήτων διάφορων
ρες ἀναμνήσεις ἀπό τα νεανικά του χρόνια.

— Τ' αστείε τῶν φοιτητῶν, μᾶς εἴπε σὲ κό^π
ποια στιγμὴ, δὲν ἔχουν πάντα εθύμου τέλος
‘Ωστόσο ξέρω ἔνα ποὺ γρήγορε σὲ καλὸ κι’ ε^π
κανει εὐτυχισμένο ἔνα σεμέν και ἥσυχο νέο.

Έκεινη, τήν έποκη, είμαστε εικούς χρόνων
και χαλουσόμενο τὸν κόσμο μὲ τὶς τρέλλες μας
τὸν δέσποινα μας καὶ τοὺς φοιτητικοὺς χοροὺς μας σὲ μά πουσχί ἐ^π
παρφιακὴ πόλι, μακρὰ ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὃπου σπουδάζεις ἀλλα-
ιαστρική, ἀλλοὶ νομικά κὶ ὅλοι φιλολογία. Μά, πρέπει νὰ σά-
πι θῖτι δὲν παράφραγμαν τόσα στὰ μαθήματα, δὸς στὸ ἀγέντα
στὶς φάρσες καὶ στὶς ἔρωτικὲς κατακτήσεις. Μὲ δυο λόγια εἴμα-
στε μὲ μία συντροφία ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀδιόρθωτους γλεντζέδες. Οἱ δέ
γαθοὶ νοικούρηδες κυνουνός τοι τοὺς κεφάλι τοὺς μὲ σημπτώνια δτα-
μᾶς ἔθλεπαν νὰ περνάμε ἀπὸ μπροστὰ τους εῦθους, θωριδό-
δεις, σκανδαλάριψες, μὲ τὴν πάτη στὸ στόμα, τὸ φοιτητικὸ π-
λείκιο σπαράξεις καὶ τὸ γοντρὸ μπαστούνι στὸ χέρι.

Ληγού οι στρατοί και το χωριό της Κάρπαθου. Μάλιστα και τί πειραγμένο όφος που έπαιρνε κάθε μητέρα, όταν μάς μάς σκούγει, νά τραγουδάμε καί για την άγνη κι' άθως κόρη της τά εύθυμα και νόστιμα τραγουδάμε μας! «Και την άληθεια, ξέραμε τότε τι θά πή κέφι, διασκέδασι, χαρά!...» Ενας μονάχα ωστόσο άπω μάς, δὲν μαντακέεσθων διόλου σ' αυτό τον παραδοσιακό τραγούδιο, έβαζε έναν μέτρας νέος, με λεπτούς

Σνα, μηρική μετανομασία, αλλά και στην περιοχή της Αργολίδας, όπου η παραδοσιακή γλώσσα είναι ο λαϊκός δημόσιος ρόλος. Η παραδοσιακή γλώσσα της Αργολίδας είναι η αργολική, η οποία είναι μια γλώσσα που έχει αντιτίθεται στην επιβράδυνση της γεωργικής γλώσσας, αλλά και στην επιβράδυνση της γεωργικής γλώσσας.

Τώρα, ύστερα από τόσα χρονια,
με τὴν πείρα ποιὸν ἔχω, μπο-
ρά νὰ σᾶς πάω πώς δὲ νέος
τός, που τὸν ἔλεγαν Φίρμουν
Ντιεριντάν, δὲν τηνύποτον
νήνοται. "Ηταν θέθαια δειλόδος
λεπτού, ἀφελῆς, μια αὐτὸν δέν
μακίνει διτή δεν είχε καὶ κάποια
ἔξυπνάδα, κάποια φινέτσα..."

“Ας είνε” Εκείνο που ωλέαν
νά σᾶς ήταν ότι δύο Νταριντό¹
και στόχος κάθε πειραιώντος μας. Δεν τούδι σουγάρωσαν
με τη σεμνότατή σου! Ο Νταριντάν
ήταν άγνος, άγνωστος.
“Οταν έμεινε, θυετός από κάτιον
κρασοπατάνει, πηγαίνειν
διασκεδάσουμε καὶ μὲ τὸν ἔρωτα
τα δ Νταριντάν, χωρὶς κατάπομον,
χανόντας σᾶν σκέψην
καὶ γύριζε δειλά κι’ αδύορθρον
στο σπίτι του. Κι’ δ λόγος ήταν
ὅτι φίλος μας είχε απότροπον
γονείς που υπεβολλόντο σε μας
γάλες θυσίες για νά τού δέξεται
φοραλίζουν τά ξέδοι που έκαναν
γιά τις οπουδείς του κι’ δε μας
παρά πόλι κλίω, γιατί ήταν φορά
δρόμο στη ζωή, νά δημιουργήσει
την πατέρα της σε μας.

τά συλλογήδιμασταν αὐτά.
"Η δεύτερα του και ή δέκινητά του μᾶς ἔκαναν νά πιστεύουμε περὶ δό Νταρίνταν ἡταν ἀγνός, πώς δὲν ἤξερε διώλου τις γυναῖκες. Καὶ θρίσκαιμε πώς ταῦτα ἔχουμε καὶ διυσκεδακτικό νόον. Απόδιδομε σ' αὐτὸν τὰ πιὸ φανταστικές ἐρωτικές περιπτείες τις πιὸ τρελλές κατακτήσαις που περνοῦσαν ἀπὸ τὸ νοῦ μας.
Στὶς συλληφῆς μας λοιπὸν δό Νταρίνταν ἔπαιρε τὴν μορφὴν τοῦ Θεούλκου προσώπου, ἐνός γήρτου καὶ καρδιολικέφη ποιῶν.

μπροστά του κι' δόδη Ζουάν κι' δόδη Καζανόβις φαίνοντουσαν αόμαντον, σαν μικρά παταλίδια. Ο καθενας μας προσπαθούσε να φαντασθῇ την πολύ δύμορφη περιπέτεια, την πιο συναρπαστική! Στορίζα, μὲν ήρωαν φυσικά τὸν Νταρινάν, πάντα τὸν θυρικό Νταρινάν, τὸν άσυναντίστο, τὸν κατακτῆτη τῶν κατακτητῶν.

"Ο όμοιος μας, ωτόσον, δεν ήξερε αὐτὴν τη φύη ποι τού δημιουργούσασε κάθε μέρος μεταξύ της φανταστικές διαδόσεις μας, αὐτὴ η φήμη, δύπος ήταν έπομενο, δεν περιώριστηκε μονάχα στόχῳ κύκλῳ μας, μα δρχίσει νά γίνεται γνωσθή σ' έκεινη την Κυριαρχείουντα πόλη.

"Αξαφονή, τάχα, δίχως να τό περιμένη κινείς, μιά δύμορφη γυναικία, μιά νεαρή, ζωντανή, έξαδελφή ένδυς φίλου μας, έγινε κατεστάθηκε μιά μέρα στην πόλη μας. Περίπτωτα είναι μάναφέρα να πάρει την πόλη μας από την πόλη της, δύο λεπτούς μόνο, μετατρέπει την πόλη μας σε έναν άντερνο πόλης.

καὶ δικηγόρους μὲ τὰ θέληγτρά της καὶ τὴ γονεῖς τῆς. Τὴν ἔ-
λεγον Ἐλύβριαν ντεῖ Κάστο, καὶ ἡταν θαύμωντι, ὀνέδρητη, ἔξ-
ιπνη, ἀριστοκράτισσα. Ὡς ὑμορφή αὐτὴ ζωνταί τορει εἰχεῖ ἔνα πολυ-
τελές σπίτι καὶ τῆς ἄρεσε νά κάνη κάθε τοῦρο εύθυμες συγκεν-
τρώσεις, στὶς ὁποίες καλούσσε φυσικά τὴν περίφημη συντροφία
μας.

Πρέπει νά σᾶς πώ τώρα ότι όλοι μας είχαμε έρωτευθή παράφορα από τη σαγηνευτική κυρία τε. Κάποι : «Οχι, θέλωσα! Η γυναίκα αυτή ήταν μιά μάγισσα, μιά γόνδοσα, μιά καλλινή που μάς τρέλλαινε. Μά ν άνωμορφή ζωντοχήρα έκανε τάχα πώς δέν πρόσθιε στούς έρωτικούς ένθυσιασμούς μας και μάς θεωρούσε δλούς σαν καλούς φίλους της. Σε κανέναν δέν έδειχνε έξαιρετη εννοια, και κανέναν δέν ξεχώριζε από τούς άλλους. Για όλους είχε πάντα ένα γλυκό λόγο, μιά σαγηνευτική ματιά, ένα γοντευτικό χαμόγελο. Πέρα από αυτό, είχε μιά σοθαρότητα που μάς πάτοκαριώνει. Ήταν σαν να μάς έλεγε: «Μά, στ’ αλήθεια, γίνεται ποτέ να συζήτηω μαζύ σας για σοθαρά πρόγραμτα»;

Αυτή η συμπειριφόρα της άνωμορφής ζωντοχήρας μάς πειράθηκανταρδόν. Μια μέρα λοιπόν πρόηρε την άποφασιν νά την έκτηρισθούμε και νά παίξουμε ένα παιγνίδι στον άνισορ Νταριντάν που δέν ήθελε με κανένα τρόπο νά πατήση τό πόδι του στο σπίτι της σαγηνευτικής κυρίας τε. Ήταν ο μόνος από τούς φοιτητάς που δέν τὸν ήξερε η ζωντοχήρα. «Επίσσης, ούτε κι’ έμεις είχαμε κάνει ποτέ λόγο μπροστά της για τὸν δειλό και σεμνό Νταριντάν.

“Ενοι θρόνω λοιπού ἀρχίσαμε τῇ φράσι μας. Διηγήθηκαν στὴν κ. ντὲ Κάστ ξένα σώρῳ φανταστικὲς ιστορίες γιὰ τὸν ἀγνὸν γλεντζέ” μας. Κανεὶς Δὸν Ζουάν μεταφράσει μαζί του. Κανείς! Ήταν ένας Καζανθός, ένας γόνης τῆς ἐποχῆς μας μ'. Απειρες κατακτήσεις, τὸ εἰδικό καὶ ή λατρεία τῶν γυ-

ικών. "Εφτανε μόνο νά έμφαστή γιά νά πέση στήν άγκαρά του ή πιό έναρετη και ή πιό σοκολή γυναικά.

= "Α, θά έκπλαγητε όταν θά
ν δήτε, αγαπητή κυρία, της
πρώτης! Έχει ονταί δειλό όφος
ύπερελασι. Νομίζει κανεις
ότι είναι ακίνδυνος. Μά προσβά-
ση! Μή του έχειτε καμιά έμ-
ποστούν. "Ενα κορίτσι της ά-
στοκρατίας του Παρισιού σκο-
θηκε για τά δωμορφά μάτια
υ. "Έδω και λίγον καιρό, πάλι
Νταρινάντεν έκλεψε την δωμορ-
φή γυναίκα ένδος κυθηρητού.
Μια πρωτεγνωνίστρα προσ-
τέτας τά παράπτωσε δύλα πρόσ-
τριν του, μόνο και μόνο για νά-
ση μια έθεδομαία έρωτος μά-
του!!! Ναι!!! Τέτοιος έτινε
Νταρινάντεν! "Ενας τρομερός
δρόμολέπτης.

Η θελτική ζωντοχήρα μας,
και δέν ήθελε νά δείξη τί-
ε, κατυλασσάναμε πώς είχε
μήν άντεχοντας περισσότερο
νά της γνωρίσουμε. τό φίλο

* * *

‘Ο ‘άγνος’ Νταριντάν, υπέστη από έπιμονες άρνήσεις, δέχτηκε τέλος έναν θράδυ νά μάς ἀκολουθήση στὸ συλόνι τῆς κυρίας ντέ Κάστο. Εμεῖς, τριγύρω, ἔτοιμασθήκαμεν' ἀπολαύσουμε τὴ φάρσα μας καὶ νά ξεκαρδισθοῦμε από τὰ γέλια. Αὐτὸ τὸ θράδυ θύμησεν Ιστορικοῦ!

έμεινε ιστορία ...
Ο «Ναταριάνά» μπήκε άδεξια στο σαλόνι, κοκκινίζοντας από την ντροπή του χωρίς να έχει τίχανε πει γι' αυτόν στην μορφή ζωγραφήρα. Κι' είπομεσθήκαμε να σκάσουμε άπω τα γέλια, θώταν ξαφνικά είδαμε πώς δέν έραμε διόλου την καρδιά των γυναικών.

Η κυρία τε Κάτι άποδέχθηκε τὸν δειλὸν Νταριντάν μ^ν ἔνα τέ τοι σαγηνευτικό χαμόγελο καὶ μὲ τόσες περιποίησεις, ώστε δλο μας χλωμάσαμε απὸ τὴν ζήλωσί μας. Τὸν πῆρε ἀμέσως ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ἔβαλε νὰ καθήσῃ δίπλα της στὸν ντιζάνι και γιὰ νὰ τοῦ ἀρέσῃ, ἔβαλε σ' ἐνέργεια δύλα τὰ μοιραῖα θέληγτρά της. 'Ο Ντα ριντάν δὲν εἶχε χαρῇ ποτὲ μιὰ τέτοια ὑπόδοξη ἀπὸ μιὰ δώμορφη γυναῖκα. Και τότε ἔγινε ἔνα καταπληκτικό θουμασί ! 'Η χάρις και ἡ γονειότης της κυρίας τε Κάτι νικήσαν τὴ δειλία του Ντα

πριντάν. Ἀρχισε νὰ μιλάῃ, νὰ κάνῃ ἐκμυστηρεύεις, νὰ γίνεται εὐχαριστος.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΛΑΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

ΙΑ άπό τις θεντέπτες του εύρωπαϊκου κινηματογράφου που ξεχωρίζει για την δροσερή της ώμορφα και για τά λαμπτρά νεάτια της, είναι η Γαλλορρωμανίδας «Ελένα» Ποτέσκο. Ποιός θα τό πλούτευ λοιπόν ότι... νεάρια αυτή θεντέπτες έχει μιά κόρη που είναι δημοία κι' απάραλακτη στη χάρι και στη γοητεία μέτι μητέρα της; Μητέρας και κόρη έχουν τό ίδιο μάντασμα, την ίδια νεανικότητα, τό ίδιο χαμόγελο.

«Άν δέν ήξερε μάλιστα κανές τόν δεσμό τους θα μπορούσαν νά προσθήσει και την ίδια... ήλικια... Μονάχα πού ή μιά, ή μητέρα, είναι ξανθή σάν ωριό πάντα και ή άλλη μελαχρινή...» Άν δέν υπήρχε κι' αυτή δηλαφρά, κανείς άφολώς δέν θα μπορούσε νά ξεχωρίση ποιά είναι ή μητέρα και ποιά ή κόρη...

Πάντως, παρ' όλη τή δικυρόφα αυτή, γίνονται καθημερινώς διάφορες μικροπαρεξήγησεις είς θάρος τους πού τίς κάνουν και τις δυο νά σκάρουν στα γέλια... Οι περισσότεροι τις παίρνουν για δύο δίδυμες άδελφες κι' δύνται τους λένε ότι πρόκειται περί μητέρας και κόρης, τρίθουν τά μάτια τους και δέν μπορούν νά το πιστέψουν.

* * *

Ο Πιέρ Ρισάρ-Βίλμ, δι πρωταγωνιστής του «Μεγάλου Παιγνιδιού», τον «Αιτοκρατορικό Δρόμου» και τόσων άλλων ώραιών φίλμ, δέν είναι μόνον ένας άπό τους καλύτερους ήθοποιούς του κινηματογράφου. Είνε έπιπλος πολύ καλός γλυπτής κι' επί

πλέον καταγίνεται έραστεχνικός κατά τίς δρες τής σχολής του μέ την διακομητική και τή σκηνογραφία,

Τελευταία μάλιστα διάλαθε νά φτιάξει διέτες τίς σκηνογραφίες του φαντασμαγορική άνατολιτικού έργου «Τό δαχτυλίδι του Σακουντάλα» που πρόκειται ν' ανεβασθή προσεώς σέ παριστρό θέατρου.

Ο Βίλμ έχει άφοισιαδή μ' ένθυμουσιασμό πραγματικού καλλιτέχνου στην έργασία αυτή και προσέχει τά πάντα μέχρι τής τελευταίας τους λεπτομορφίες, ούτοις δώστε τό έργο τον νά είναι πραγματικό δρπτιο.

— «Α! Έλεγε τελευταία δύ ίδιους σέ κάποιο δημοσιογράφο. Αυτή ή δουλειά μ' έχει ένθυμουσιάσει... Κάνω τά πάντα μόνος μου ίως και αυτά άνδρα τά κοσμήματα που θά φέρουσαν οι ήθοποιοι με διάφορες πάτετες, τίς δημοίς ζωγραφίζω καταλλήλως. Έπισης και τά δινω κατόπιν στις μοδιστρες γιατά τά δινω κατόπιν στις μοδιστρες γιατά τά δινω κατόπιν!...

Μετά τό διαζύγιο της μέ τό Ντούγκλας Φάρμπαντνς Γιούνιορ, ή Τζόαν Κράουφορντ δηγόρασε ξανα μεγάλο ποτί στην έξοχή, πού είχε μεγάντισαν παλήας άγγλικής έπαυλεως.

Στή Τζόαν δύνα δέν δρέπει καθόδου τό ποτί αυτή, έτοις δημοσιογράφο. Αυτή ή δουλειά μ' έχει ένθυμουσιάσει... Κάνω τά πάντα μόνος μου ίως και αυτά άνδρα τά κοσμήματα που θά φέρουσαν οι ήθοποιοι με διάφορες πάτετες, τίς δημοίς ζωγραφίζω καταλλήλως. Έπισης και τά δινω κατόπιν στις μοδιστρες γιατά τά δινω κατόπιν στις μοδιστρες γιατά τά δινω κατόπιν!...

— Ε, λοιπόν, δέ νέος ούγγιος της Φράνσο Τόν θέλει νά κάνη τώρα καινούργια διαρροθίμαται και φώναςές αρχιτέκτονες και και μηγανικούς, τούς δησιόνες διέταξε νά μεταβάλουν τό ποτί τους σέ...

λικέρ, έγινε τολμηρή, ένθυμουσιάσηκε και μιά στιγμή πού ή Νταριντάν ριψοκινδύνεψε μιά «πικάντικη» λέξι, έσπασε σ' ένα κρυστάλλινο γέλιο έρωτευμένης γυναίκας. «Η κυρία ντέ Κάστο είχε γίνει μάλλον δινήρωτη. Κύττατε μέ τον περφερότατη τό Νταριντάν και θά έπεφτε στην άγκαλιά του, ήδη βρισκόταν μονάχη μαύρου του στό σαλόνι...»

— «Ότια θύτερη» διπό δέξιε μηνες, άφου πρώτα πήρε μέ δριστα τό δίπλωμα του, ή Νταριντάν ζήτησε τό χέρι τής κυρίας ντέ Κάστο κι' έκανε γυναίκα του τό ζωμόρφη ζωντοχήρα, έμεις δηλοι πήγαμε μέ νά σκάρουμε διπό τή λύσσα μας. Μά την είχαμε πάθει πειά!

Και νά, πάς από δέν διατέο έγινε ευτυχισμένος δέ «άγνως

κινεζική παγόδα!...

Κι' ένας θέρος έρει άκομα πόσες μεταμορφώσεις θά υποστη στό μέλλον τό σπίτι, στό όποιο στεγάζονται δυό από τους διασημοτέρους διστέρας τού συγχρόνου κινηματογράφου.

* * *

Θέλετε νά μάθετε τήν ήλικια που άμολογον πώς έχουν μεριμνήσει από τούς διασημοτέρους θηλυκούς διστέρας τού χόλαυγουντ καθώς και τά σχετικά σχόλια αύτων που έχουν καλά τά πράγματα;

— Η Μπεμπέ Ντάνιελς λέει πώς είναι 35 έτῶν.

Μά — παραπτηρούν οι ένήμεροι — πώς είνε δυνατόν νά είναι 35 έτῶν, άφοι υπήρξει μά δάπ τίς πρώτες καλλιτέχνιδες τού χώρου κινηματογράφου κι' άφου πρό πρό 22 έτῶν παίζει ρόλους πρωταγωνιστριών;

— Η Γκλόρια Σάνσον πάλι λέει κι' αυτή πώς είναι 35 έτῶν.

Πάς δύμας είνε δυνατόν αυτό, άφοι παίζει πρό 20 έτῶν στόν κινηματογράφο, άφοι παντρεύτηκε τέσσερες φορές κι' έχει κόρη 20 τούλαχτον έτῶν;

— Η Νόρμα Σήρερ λέει πώς είναι 35 έτῶν.

Πρό 16 χρόνων δύμας ήταν μανεκέν στή Νέα Υόρκη κι' οπώς λέγουν οι γνωρίζοντες, τά φορέματα που έπεδείνευ τότε στους οίκους μόδας δέν ήσαν καθόλου παιδικά!

— Η Λορέτα Γιούγκ λέει πώς είναι 22 έτῶν.

Και δύμας πρωταγωνιστεί στόν κινηματογράφο από τά 1927 και παντρεύτηκε πρό διστέρας...

Τί νά πιστέψη τώρα κανείς: Τούς διστέρες ή τούς κουτσομπόληδες;

* * *

— Η κωμωδία τών γάμων και τών διαζύγιων έξακολουθεί κάτω από τόν δράστον ούρανο τόν χόλαυγοντ.

— Η Τζόαν Μπλοντέλ, ή δοπιά πρό διλίγον μόλις μηνάν είχε πάρει διαζύγιο, έπέτρεψε στόν πρώτην σύζυγόν της γά πάν πάλι νά υποκατοικήση μαζί του γιατά τών δοκιμάση γιά... έκπη φορά.

— Η «Αλίς Φαίη ούτε θέλει πειά ν' άκούγη νά προφέρουν μπροστά τό δύνομα τού ουρανού της Ρούντι Βαλλέ, τόν δύπον διστόσο παντρεύτηκε έπειτα από δέν τρελλό έρωτα... «Έπισης κι' ή Ντάν Πουέρο χωρίζει από τή γυναίκα του Τζόαν Μάκ Γκούρι.

— Η Συλθία Σύντελη παντρεύτηκε πρό διλίγον ήμερων τόν έκδότη Μπλενέτ και είνε τόσο ένθυμουσιασμένη, ώστε λέει πώς δέν θά τόν χωρίση ποτέ.

— Όσο γιατά τήν Κλοντέν Κολμπέρ, ή δοπιά είχε παντρεύτη πρό διλίγον καιρού μιαστικά τόν Νόρμαν Φόστερ, πήγε στό Μεικό τελευταίας και κατώρθωσε νά πάση διαζύγιο.

— Ο σύγγιος της δέ τώρα φλερτάρει μέ τή Σάλλυ Μπλάν.

* * *

— Η λογοκρισία δίνει και παίρνει στόν κινηματογράφο...

— Η γερμανική κυθέρηνησις άπηγόρευσε τήν προθολή μιάς ταινίας Μίκι - μάσος, στήν δοπιά δέ Μίκι έμφαντετα μέ πρωσσικό κράνος.

— Έπισης ή έλλειτη κυθέρηνησις άπηγόρευσε τήν προθολή τού φίλμ «Χρυσές Μπούλκες» στό δοπιά πρωταγωνιστεί ή μικρούλας Σίρλευ Τέμπλ, γιατί παίζει ρόλο παιδιού διστού και απειθάρχητους και θέδνει κακό παράδειγμα στά έλετσόπουλα.

— Τέλος, τό Μεικό και ή Κίνα άπηγόρευσαν δλες τής ταινίες μεικνανικής και κινεζικής υποθέσεως.

* * *

Μιά περίεργη μόδα που λανσάρισαν οι διστέρες τού χόλαυγοντ, δρήσεις νά κατακτά δόλκηλη τήν Αμερική. Σύμφωνα μέ τήν μόδα αυτή, κάθε κάλτσα και κάθε παπούτσι στής δεσποινίδες μπορεί νά είνε διαφορετικού χρώματος από τό δόλλο.

— Ετοι, μιά κυρία μπορεί νά φορά στό δόλλο παπούτσια και κάλτσα σαΐρ.

— Αλλοίμονο! — Αν ή μόδα αυτή φτάση και ώς τήν Αθήνα!